

Amb ADN banyolí

Adrià Dilmé (Germà Negre) i David Juan (La Moral Distreta) van homenatjar l'escriptor Jaume Farriol
Foto: LLUÍS SERRAT.

Els de Banyoles, diuen amb un deix de punyeteria els forasters –ho podrien reblar també els veïns de Porqueres–, són molt de Banyoles. Hi ha un “ADN banyolí”, assegurava David Juan, líder de La Moral Distreta [<http://www.facebook.com/lamoraldistreta>], a l'inici del concert recital, ahir a la tarda, organitzat a propòsit del 50è aniversari de la publicació del llibre de Jaume Farriol Banyoles vora el llac, i per iniciativa de la gelateria artesana Janeret. David Juan feia referència a les singularitats banyolines, i que caracteritzen l'estil de Farriol, una manera de mirar-se les coses quotidianes “amb bellesa i una certa mística” i que inclouen “ironia i sarcasme” però sobretot la transcendència de ser de poble, la “universalitat del fet local”. David Juan feia duet amb Adrià Dilmé,

del grup de folk Germà Negre [<http://www.germanegre.cat>], el qual va matisar la presentació: “Sóc de Porqueres i no coneixia Farriol, fins que en David em va fer aquesta proposta.” “Massa festa major; se'ls ha d'intel·lectualitzar, a aquests del folk”, li va respondre amb aquest to banyolí d'entomar-ho tot.

I va transcórrer en aquest ambient distès, de fer-ho bonic, tot i la pluja que havia obligat la vintena d'assistents a aixoplugar-se a l'interior per escoltar un de Banyoles i un de Mata llegir fragments del llibre de Farriol, acompanyant-los de les cançons apropiades.

Un dels textos escollits feia referència a Rocacorba i a la seva preeminència en el caràcter banyolí, rivalitzant fins i tot amb l'Estany. Per Farriol, l'orientació de la finestra determinava si el veí era de tarannà conservador o de pràctiques liberals. La cançó que ho va reblar va ser Camí ral, del repertori de Germà Negre, amb un to més íntim. Farriol també va descriure el cultiu de l'all a la comarca i s'havia de tocar la festiva L'allioli. També va sonar La carretera, de La Moral Distreta, per acompanyar la descripció de la carretera d'Olot a Figueres.

L'homenatge a Farriol es feia “vora el llac” i era preceptiu que l'Estany tanqués el recital. És el “pol d'atracció; te'l mires i tot i la pluja és bellesa”, va remarcar David Juan abans de cantar Maleït divendres, de Kitsch. El dia donava per a l'obscuritat, tal com diu la lletra [“Jo vull morir ofegat a l'Estany cobert per la cendra i el delit del teu cos”]. “Posem-hi una mica d'alegria”, va dir el de Mata puntejant una rumba. “Fem-ho nostrat”, va contestar el de Banyoles. Ai, si Lluís Costabella hagués sentit la versió amb aires de sardana. I ho van acabar com Kitsch.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 24-04-2016 Pàgina 16

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/961143-amb-adn-banyoli.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui